

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrije in Nemčije na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Čestite naročnike „Domovine“, katerim je potekla koncem tega meseca naročnina, prosimo uljudno, da nadaljnjo naročitev obnove, da jim pošiljanje lista ne prestane.

Doklej je plačano, je razvidno na naslovnem ovitku.

upravništvo „Domovine“.

Politični uradnik in slovenski zapisniki.

Nezavednost slovenskega naroda je zakrivila, da se naša vlada prav ničesar ne briga za to, če državni uradniki spoštujejo jezikovne pravice slovenskih državljanov ali ne. Narobe, nji je celo všeč, če njeni uradniki ne nalete pri ljudeh na odpor, kadar spisujejo pri komisijah, zaslišanjih, pritožbah itd. za ljudi nemške zapisnike. Politični uradniki spisujejo zapisnike vedno po nemško tako dosledno in sistematično, da končno naše priprosto ljudstvo misli, da mora tako biti. Koliko se pri nas spiše nemških zapisnikov, katerih zaslišanec ne razume, a podpiše jih, misleč v svoji nevednosti, ki sega že blizu do neumnosti, da mora biti tako! Pozneje pa ti nevedneži dvomijo, da se ni morda vse tako zapisalo kakor so želeli ter si končno domišljajo, da so bili ogoljufani in varani. Bodi stvar kakoršna hoče, prepozno je! Zakaj se nisi oglasil takrat, ko ti je uradnik predložil nemški zapisnik v podpis? Takrat ali že prej bi bil rekel: „Zahtevam slovenski zapisnik, da ga lahko preberem; česar ne razumim, ne podpišem!“ Ako bi bil tako ravnal, bi pokazal uradniku, da nisi bojazljivec, temveč zaveden državljan, vreden spoštovanja, in on bi ne mogel svojim somišljenikom zaničljivo o nas govoriti, da smo nevedne šleve, a sebi bi pridobil mirno vest, da je res vse tako zapisano, kakor si želel imeti.

V mesecu malem srpanu 1905 se je bila na prošnjo knezoškofijske Gornjegrajske graščine od c. kr. politične ekspoziture v Mozirju odredilo komisijsko ogledovanje onega dela planine Krašice, po katerem bi rada imenovana graščina napravila po posestvih Kokarskih in Rečiških občanov posebno cesto za spravljjanje svojega lesa v dolino, namesto takozvane „široke riže“, ki se mora po naredbi politične oblasti zaradi nevarnosti za potnike po mimo vodeči okrajni cesti ob reki Dreti takoj opustiti.

Ogledovanje je vodil vodja politične ekspoziture, okrajni glavar g. Supanchich, ter se ga je vdeležilo krog 52 posestnikov, gozdni nadkomisar g. Donner, stavbeni svetovalec g. Buta, oba iz Celja, oskrbnistvo knezoškofijske graščine, župan in tajnik občine Kokarje ter dva zapri-sežena sodna cenilca.

Ogledovanje je trajalo od 8. ure zjutraj ves dan, izvzemši kratek odmor v graščinski planinski koči na Krašici, kjer so se vdeleženci gostoljubno pogostili.

Vse bi bilo menda izteklo gladko, da ni bil vodja komisije spisal nemškega zapisnika, proti kateremu se je v imenu Rečičanov prvi uprl zavedni Anton Firšt z zahtevo, naj se spiše slovenski zapisnik. Glavar g. Supanchich je na to izjavil, da je njegova pravica, pisati zapisnik v nemškem jeziku. Ker se niti Firšt Anton niti

Spodnje Rečičani niso hoteli vdati in se na nemški zapisnik podpisati, jih je vodja komisije nevoljen odslovil, češ, da je to šuntanje ljudstva. Ne, gospoda! To je zavedanje jezikovnih državljanskih pravic, ki so za vsakega državljana nedotakljive in jih mora priznati vsak državni uradnik, torej tudi vsak glavar.

Izgledu Rečičanov so sledili tudi Kokarski občani, le par jih je podpisalo zapisnik in še ti s pogojem, da se jim mora izročiti razsodba v slovenskem jeziku. Vodja komisije je obljubil, da bodo vse razsodbe spisane izključno v slovenskem jeziku.

Zadeva spada pred deželni in državni zbor, da se ondi konstatuje, da imamo v Avstriji politične uradnike, ki nalašč prezirajo slovenski jezik in si upajo celo javno izraziti, da imajo privilegij ali pravico zapisnike pisati v nemškem, jeziku, katerega podpisujoča stranka ne zazumi, in ki vključ zahtevi strank nočejo pisati slovenskih zapisnikov ter rajše odstopijo od podpisa, nego da bi zakonito utemeljeni zahtevi strank ugodili. To je vendar že vsek preziranja slovenskega jezika.

Da je bil zapisnik že spisan, ko je g. glavar izvedel za zahtevo strank, je izpričuje na nobeden način njegovega ravnanja saj je že od prej vedel, da zahtevajo Kokarski občani in županstvo vse v slovenskem jeziku. On bi bil moral nemško pisani zapisnik zavreči ter spisati družega v našem jeziku! Toda tega ni storil, ker hoče na vsak način slovenščini vrat zadržniti.

Ne moremo si misliti, da bi g. glavar ne vedel, da člen XIX. državne osnovne postave z dne 21. decembra 1867. l. drž. zak. št. 142 ni bil izdan in po cesarju potrjen za c. kr. uradnike, temveč za občne pravice državljanov vseh dežel, ki so zastopane v državnem zboru. Po tem zakonu pristuje državljanom pravica, da si sami volijo jezik v katerem se jim naj uradni zapisniki pišejo.

Ako g. glavar tega ne ve ali noče vedeti, je vsekakor potrebno, da ga naši deželni in državni poslanci v deželnem in državnem zboru o tem podučijo. Slovenci vendar ne moremo več igrati tako žalostne in sramotne vloge v državi, da bi se z nami brezobzirno pometalo kakor s kako smetjo ter ne smemo trpeti, da bi nam državni uradniki jemali pravice, katere nam je dal vladar in cesar sam, sicer izgubimo pomen naroda in je najbolje, da izginemo s sveta, in da pridejo na naše mesto oni, ki strežejo po naših pravicah.

Opisana zadeva je vodila do novih posledic. Nekega dne ste dobili občini Kokarje in Rečica od c. kr. politične ekspoziture v Mozirju ukaz, iztirjati od strank po 2 K za poverjeni prepis zapisnika, a še po 20 vin. za napravo prepisa. Stranke so se temu plačilu uprle z obrazlogom, da niso bile zahtevale nobenega prepisa zapisnika, pač pa naj se prvotni zapisnik in razsodbe spišejo v slovenskem jeziku, za kar niso dolžne ničesar plačati. Ta izjava se je doposlala ekspozituri s pojasnilom, da poverjenega prepisa zapisnika ne more nikdo rabiti, kajti prepis bi moral biti kot takšen zopet nemški, ako bi pa bil slovenski, to ni več prepis, temveč prevod, za katerega niso državljeni dolžni kaj plačevati. Ni se torej ničesar iztirjalo.

Ob prvi priložnosti je imenovani g. okrajni glavar žugal županu občine Kokarje, da bode

morala občina Kokarje plačati mesto strank zahtevane stroške, a znani nam, neustrašeni župan Jernej Šestir se mu je ponovno odločno odrezal, da se to ne zgodi nikdar. In glavar je moral utihniti, in obveljala bode seveda županova.

Politični uradniki naj nikar ne mislijo, da so župani njihovi otroci, temveč naj rajše pre-mišljujejo, kam bi prišli s svojo mnogokrat nezakonito komando, če bi se vsi župani zavedali svoje moči, tako, kakor se je zaveda odločni župan Jernej Šestir, in naj že vendar pridejo do prepričanja, da se s slovenskim jezikom ne bode dalo več pometati kakor se je pometalo v prejšnjem času.

Občina, izdatna zaščitnica slovenskega jezika.

Dva občana iz občine Kokarje sta bila pred enim letom v neki kazenski zadevi pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju kot priči zaslišana. Ko ste se jima predložili pri izplačevanju potnine nemški pobotnici, jih nista hotela podpisati. Posluhoči uradnik jima je nasprotoval na vse mogoče načine, češ: „Pet let že tu službujem, a v tem času še ni nikdo slovenskih pobotnic zahteval, tudi vidva ne bodeta zdaj naenkrat sveta obrnila!“ Zaman sta se oba sklicevala na člen XIX. državne osnovne postave, uradnik je trdil svoje, a občana zopet svoje. Uradnik je posebno naglašal, da so pobotnice notranja sodna zadeva, ki stranke nič ne briga, a zavedna občana sta mu rekla, da ne mislita sveta preobračati, pač pa pri sodišču toliko obrniti, da bodo morali uradniki oskrbeti za pobotnice slovenske tiskovine, in da ta zadeva ne spada v notranje sodne posle. Vsi trije so končno sklenili začasno premirje. Občana sta podpisala nemške pobotnice, ker bi sicer v 24 urah izgubila pravico do potnine, a sta obenem napovedala, da se bodeta pri svoji občini pritožila zoper preziranje slovenskega jezika. Tako je tudi bilo.

Občina Kokarje je vzela pritožbo v zapisnik ter je obrazložila okrožnemu sodišču, da daje stranka pobotnico, sodišče jo pa samo sprejme in izplača potnino. Karkoli se pri sodišču predlaga stranki v podpis, ne spada v notranje sodne posle ter mora biti pisano oziroma tiskano v strankinem jeziku. Občina je nadalje razložila okrožnemu sodišču, da morajo biti pobotnice zato v slovenskem jeziku tiskane, da lahko stranka v njih pisane zneske nadzoruje. Zneske za sodne potrebe plačujejo občani; zato si občina lasti pravico, da se njenim občanom predlagajo le slovenske pobotnice. Po izjavi dotičnega uradnika je vladalo pri okrožnem sodišču vsa leta v ti zadevi nezakonito stanje. Strankam so se predlagale nemške nerazumljive pobotnice, katerih nemščine nevedne stranke niso mogle nadzorovati; zato zahteva občina nemudno odpravo tega nezakonitega stanja.

Okrožno sodišče je na to vlogo dolgo molčalo, dokler ni vstrajna občina Kokarje letos znova zahtevala odgovora, kaj se je na njeno vlogo glede slovenskih pobotnic ukrenilo. Dobila je na to sledeči odgovor:

Praes. 207¹/₅

25^a/₄

Slavnemu občinskemu uradu v Kokarjih.

Na dopis z dne 25. VII. 1905 št. 1132 se naznanja, da se je glede slovenskih pobotnic za priče ukrenilo, kar je potrebno.

Predsedništvo c. kr. okrožnega sodišča v Celju, 28. julija 1905. Katziantschitsch.

Toda ta odgovor se glasi nekako tako, kakor oni modri izreki delfijskih orakov. Kaj če se je glede slovenskih pobotnic ukrenilo, „kar je potrebno“, da jih stranke zopet ne dobe? Gospodje odvetniki, ki so nam pri okrožnem sodišču priborili slovenščino za vsako ped naših potreb, naj blagovolijo svojo pozornost tudi ti zadevi posvetiti, da se prepričajo, če je sodišče res ukrenilo,

kar je potrebno. Priče pa, ki ste poklicane k okrožnemu sodišču, zahtevajte slovenske pobotnice, ako jih ne dobite, dajte pri svoji občini pritožbo v zapisnik, a ta se naj, sklicevaje se na zgorajšnji dopis okrožnega sodišča, pritoži v imenu svojih občanov na višje deželno sodišče.

Tako nam občina Kokarje podava izgled, kako naj ravnamo, da dosežemo ravnopravnost slovenskega jezika ne samo na papirju, temveč v djanju. Pritožba občine izda mnogo več, nego posameznika, zato se naj naše občine zavedajo svoje velike moči ter se naj ne zanašajo na deželne in državne poslance, ki ne morejo biti povsod in ne zmorejo ogromnega dela. Ravnajmo se po geslu velikega sokola Tyrša, ki je naglašal delitev dela. Delo za pridobitev jezikovih pravic si naj razdele občine vsaka v svojem delokrogu, državne in deželne poslance pa kličimo le tam na pomoč, kjer sami nič ne opravimo. Vsaka občina naj torej zastavi svojo moč v obrambo veljave slovenskega jezika. Združenimi močmi postanemo narodno in politično močni.

Domače in druge vesti.

— „Legionarji“. Kakor smo že zadnjič na kratko objavili, priredi „Celjsko pevsko društvo“ dne 15. oktobra t. l. svojo prvo letošnjo gledališko predstavo, in sicer se bodo igrali Govékarjevi „Legionarji“. Odveč bi bilo, razpravljati, kaj so Govékarjeve igre sploh! Saj jih vsak otrok pozna. In prav lahko rečemo, da imamo malo pisateljev, katerih igre bi se bile tako hitro in tako temeljito v narodu ukoreninile, kakor ravno Govékarjeve. Saj pa so tudi iz naroda vzete, popolnoma slovenske brez vseh tujih primeskov; prave narodne igre. In „Legionarji“ še posebej. Dejanje se vrši skoro izključno v Celju. Vsi nastopajoči tipi so pravi pravcati Slovenci, kakor nam jih riše tudi Jurčič v svojih povestih. Kaj hočemo boljšega kakor je na primer Jež ali njegova žena Barba? Pristni slovenski malomestni značaji, robati sicer, in vendar tudi dobrega srca. In to živo podajanje življenja! Človek bi mislil, da ni v gledališču, da ne gleda vsega tega, nego da živi sam v teh razmerah, da je sam član te družbe, ki se giblje na odru. In glasba! Kako lepo je prepletena vsa igra z narodnimi motivi. Ljubke pesmice, ki se laskajo ušesu, ki segajo v srce. Le vzemimo na primer Anino pesem o „Ptčku“. Kako bogat glasben umotvor je to! Ali „Skozi vas“! Težko, če si je mojster V. Parmh kedaj mislil, da se bodo vse te krasne pesmice že v tako kratkem času pele povsod, od odraslih in otrok. — Toda čemu vse to. Saj smo jih videli leta 1903 na našem odru. In uprav dolgčas nam je bilo po njih, ko so lansko leto izostali. Zato nas pa tembolj veseli, da jih „Celjsko pevsko društvo“ letos zopet uprizori in še celo kot prvo igro. — Kakor čujemo, so vloge izvrstno razdeljene in večinoma v drugih rokah kakor l. 1903, ker starih igralcev večidel ni več tu. Da pa bomo imeli 15. vinotoka zvečer res užitek, zato nam jamči oseba režiserja g. Rafko Salmiča, ki bo celo igro gotovo z največjo skrbnostjo vprizoril. M.

— V Mariboru se snuje „Sokol“. Gotovo je, da mora pripravljalni odbor, ako hoče uresničiti to lepo misel, premagati neverjetno velike ovire. Nimamo še telovadnice, nimamo fonda, nimamo v sokolski telovadbi izurjenih telovadcev, kratko: Ničesar še nimamo! No, pač, starosta bi se že našel! — Malomarnost, ošabnost, separatizem, najostudnejše samoljubje in radi predolge brezdelnosti že preveč vkoreninjena lenoba glede narodnodružabnega življenja: To so lastnosti naše Sodome! Še več! Slišale so se tudi že besede: Kaj nas briga bodočnost tega mesta? Samo, da se še mi mastimo!! — Duha teh razmer mora pripravljalni odbor uvaževati, da si bode svest, kako težavnega dela se je lotil in da bode isto pričel izvrševati v popolnem zaupanju, da je nepremagljiva sila svežega, zdravega sokolskega duha določena, biti pričetkom lepših dni slovenskemu življu v Mariboru!

— Pogreb poslanca Žičkarja se je vršil dne 2. oktobra na Vidmu in je bil sijajen. Devetinsedest duhovnikov ga je spremljalo na zadnji pot. V cerkvi je lepo govoril dr. Medved, cerkveno opravilo je opravil opat Ogradi, ob odprtem grobu je pa govoril poslanec Robič.

— Vsem našim občinam in županstvom. Do 15. vinotoka se morajo predložiti političnim oblastim prvotni porotniški imeniki našin občin. Samoobsebi je umevno, da ti imeniki ne morejo biti pisani v drugem nego v našem materinem jeziku. Vkljub temu bode c. kr. predsedništvo okrožnega sodišča celjskega za vseh 275 sloven-

skih občin, kakor doslej vsa leta, tudi letos izdalo tiskani imenik porotnikov za celjsko okrožje v nemškem jeziku in nam v nerazumljivi tujščini ukazovalo, naj v smislu § 16 zakona z dne 23. maja 1873 šte. 121 drž. zakonika razmere porotnikov nadzorujemo. Brez zahteve ne bomo nikdar dosegli pravnoveljavnosti svojega jezika, zato naj zapiše sleherno županstvo ob koncu svojega prvotnega porotniškega imenika: „Podpisano županstvo zahteva v smislu člena XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867 broj 142 drž. zakonika, naj se mu dološlje slovenski letni imenik porotnikov za celjsko sodno okrožje, ker mu sicer ne bode mogoče v smislu § 16 zakona z dne 23. maja 1873 šte. 121 drž. zakonika nadzorovati razmer porotnikov. Na takšno zahtevo je c. kr. okrožno sodišče dolžno izdati slovenske imenike porotnikov, a če jih ne bode izdalo, se vse občine vsakega sodnega okraja pritožijo skupno na višje inštanice tako dolgo, da dosežemo svoje jezikovne pravice. One občine, ki so svoje prvotne imenike že predložile ter niso te zahteve zapisale, naj store to naknadno s posebnim dopisom na c. kr. predsedništvo okrožnega sodišča v Celju. — Kdor molči, podpira krivico! Odločen glas 275 slovenskih občin bode na hip odpravil mnogoletno krivico!“

— Svoji k svojim! Kakor se glasi lepo to geslo in kakor moramo delati na to, da se praktično izvršuje od strani našega ljudstva, tako moramo na drugi strani zahtevati od našega trgovstva, da ne izrablja gesla. Zahtevati moramo, da se obnaša trgovec in njegov uslužbenec nepristransko napram vsakemu sloju našega naroda, ker sicer se zaa zgoditi, da se marsikatega člana naroda odvrne od slovenskih trgovin. Zgodilo se je nekoč v neki slovenski trgovini, da je prišla tja slovenska kmetica in nekaj nakupovala. Med tem vstopi mestna dama, in uslužbenec, ki je stregel kmetici, je to takoj pustil — in še le ko je dama vse nakupila in odšla, se je vrnil uslužbenec zopet k naši kmetici! Ta se je izrazila, da v dotično trgovino ne gre nikoli več! In to ni poedini slučaj! Lahko navedemo stotine primerov, da se je na ta način odvrnilo že marsikoga od slovenskih trgovin! Slovenski trgovci, bodite nepristranski napram vsem slojem našega naroda!

— Brez provociranja ne morejo živeti naši nemčurčki. Gredo vam zadnje nedelje trije slovenski fantje iz „Narodnega doma“ in se seveda lepo slovenski razgovarjajo. Ali jih ne nahruli neka nemčurska duša, češ, da imajo vpiti „Heil“ in ne „Živio“, da je Celje nemško mesto itd.? Pazite, gospodje, tudi potrpežljivost slovenskih mladeničev ima meje!

— „Spanische Wind“. Urednik „vahtarce“ mora biti velik prijatelj te vrste slaščic, ker bi rad od nas izvedel, kako se ta jed imenuje slovenski. Slovenskih „potic“ pa najbrž ne mara, ker niti ne ve, kako se imenuje „potica“ po nemški. Kaj bi še le rekel, ko bi mu prinesli kos dobro dišečih „gibanic“ ali pa mastnih „mlincev“? Naši spodnještajerski Nemci in nemškutarji se namreč prav radi mastijo s slovenskimi „gibanicami“ in „mlinci“, nemškega imena za te pa še danes nimajo nobenega. Tako vabijo n. pr. nemški Ptujčani še danes svoje goste na „Pogancen ali Gibancen“. To je gotovo kaj boljšega kakor nemški „spanische Wind“. Kaj ne?!

— Neoficijelno, a skoro sigurno se poroča, da je naslednikom v Gradec odidelega okrajnega glavarja Čapeka v Slovenjem Gradcu imenovan slavnostni, slovenskemu jeziku toli „prijazni“ vodja celjskega okrajnega zastopa, pl. Lehman.

— Z ozirom na zelo važne, da temeljne sklepe, kateri se bodo vršili dne 15. vinotoka 1905 na izrednem občnem zboru delniške družbe (glej inserat!), se opozarjajo vsi delničarji, da se tega zborovanja gotovo udeleže.

— „Žalski Sokoli“ priredijo v soboto, dne 7. t. m. zvečer ob 8. uri v gostilni g. Fr. Viranta v Žalcu „jourfix“, s prijaznim sodelovanjem pevskega društva „Edinost“. — Člani in prijatelji društva se vabijo k številni udeležbi tega zabavnega večera.

— Od finančne straže. V zadnji številki smo prinesli poročilo, da je nadpaznik Franc Šošner iz Šoštanja prestavljen v Žalec. Na to se nam poroča iz Šoštanja, naj hitro popravimo ime, da ne zapademo popravku po § 19 k. z., ker se ta nadpaznik pravilno(?) piše: „Schoschner“. Govorica je bila, da pride Schoschner v Ptuj, vidi se pa, da je finančnemu ravnateljstvu v Mariboru na tem ležeče, da nastavlja znane nemčurske pristaše v slovenskih pokrajinah, samo da se zgaga dela med ljudstvom. — Ob enem vprašajo Šoštanjčani Žalcane, če bodo gospej Schoschner za njene štiri punce zidali nemško šolo in snovali društvo „Deutsche Vereinigung“, da bode zamogla gojiti nemško idejo in nemčurski naraščaj.

— Laški trg. Ga že imajo — sad nemške šole. Laški trg je bogatejši za oni stan, kojega naloga je, vznemirjati in hruliti Slovence ter delati škandale proti nam po noči in po dne. Rekli bi temu stanu „nemčurska telesna straža“, ker varuje s svojimi surovostmi nemčurski značaj naših mest in trgov. Po domače rečeno: dobili smo slavno fakinažo! Kje pa so se

nalezli fantiči, kakor Presiček, Dietzman, Grah, Loschdorfer itd. tega Slovencev sovražnega duha? Kje drugje, kakor v nemški šoli! Nemška šola je ravno za to ustanovljena, da dela iz Slovencev nemčurje, iz značajnih ljudi neznačajne. Janičarji so bili hujši od Turkov, tako so tudi otroci, ki pridejo iz nemške šole, hujši od pravih Nemcev. Zgubili so narodnost, omajala se jim je vera, ostala jim je le neznačajnost in sovraštvo do lastnega roda. Dokaze imamo ravno v zadnjih napadih nemčurskih mladičev... Volk še nikoli ni dal jagnjeta, ravnotako nemčurski učitelji, ki so zatajili svoj rod ne morejo izobraziti dobrih značajnih Slovencev. Njih delo je izdajalsko. In vendar se je dalo letos zopet nekaj naših ljudi zapeljati. Udali so se volkovom, ki so hodili okoli v ovčji obleki ter so izročili svoje najdražje blago, svojo deco — nemčurskemu lintverju v nemško šolo. — Upamo, da pridejo tisti, ki so se dali zapeljati sladkim besedam, še pravočasno do spoznanja. Za danes samo omenimo, da stoji nemška šola na jako slabih nogah in da bi se bila morala že zapreti radi pomanjkanja otrok, ako bi jih iz okolice ne naprosjčali. In naši ljudje bi bili prosti velikega nepotrebnege davka, kterege zahteva „peto kolo Laškega trga.“ — Naš nemško-nacionalni c. kr. davkar Grah je izdal vsem davkarskim uslužbencem prepoved, da si ne smejo pustiti lase striči pri slovenskem brivcu, zato, ker slednji ni hotel psovka njegovega sina mirno požreti. Čudno, kaj vse more c. kr. davkar prepovedati! Pripravljeni smo, da bo prihodnjič prepovedal uradnikom, pobirati davek od Slovencev.

Resnicoljub.

— V Jurklostru je umrla dne 28. m. m. za drisko najprirednejša učenka tamošnje šole Antonija Zupanc, v starosti 12 let. Bila je blaga, ponižna in prijazna deklica. Šole ni izpustila skoro nikdar in če, je prosila vedno prej učitelja za dovoljenje. Vedno, tudi na paši, je imela v roki kako knjigo. Nekoč se je izrazila napram svojemu učitelju: „Zakaj vendar niso vsi učenci pridni, ko je tako sladka zavest, da me imajo učitelj radi!“ Da bi bili vsi slovenski otroci takšni! Blag ji spomin!

— Pragersko. „Veslepoštovan“ g. Steinklauber se čuti užaljenega, ker smo zadnjič resnico povedali. Ker vidimo, da ga resnica bode v oči, je še povemo več. „Giftna krota“ bi rada, da bi morali ubogi delavci pri Steinklauberju delati zastonj, kar se tudi, žalibog zgodi. Tu naštejemo le dva slučaja. — Neka deklica bi bila morala prejeti mesečno plačilo 18 kron. Dobila pa je v zaprtem kuvertu, namestu 18 kron, samo 8 kron, čeravno je bilo na kuvertu zapisano 18 kron. Odprla ga je med pričami, in ko je zahtevala še ostalo, se ji je reklo, da ga je ona pri odpiranju zgubila. Ker se zima bliža, bi jo bili takoj nagnali, ko bi bila še ostalo dalje zahtevala. — Druga žena je imela zasluženega 25 kron. Na kuvertu je bilo zapisanih 22 kron, v kuvertu je bilo samo 21 kron. Mnogim se je tako zgodilo, ne samo enemu, nekateri so še bili tako srečni, da so še dobili ostalo. Pa tako pritrgovanje se ni zgodilo samo sedaj, ampak se godi pri vsakem izplačevanju. Tako se trga ubogim delavcem denar, ki si ga zaslužijo s krvavimi žulji, li ni to vnebovpjoči greh. „Stajerc“ nekaj kvasi o spoštovanem gospodu dr. Pipuš-u, naj pa pogleda „nedolžnega“ „veslepoštovanega“ g. Steinklauberja. Če kdo pri njem kupuje, zna tako sladko slovenski govoriti, ko pa pride kdo s pritožbo, da je dobil premalo denarja, pa reče „Bos, bos, wir versten nit slovenisch“. Nadalje Steinklauber prav pridno pozveduje, kdo je pisal o „Schulvereinovi“ veselici; mene naj vpraša, pa mu povem resnico. Ker se zima bliža, bode odpuštil zopet mnogo delavcev, kakor jih je tudi lani. Ubogi delavci! In take trinoge bi naj potem Slovenci podpirali!

— Jour-fixe, ki ga je priredila „Bodočnost“ 24. kim, v Ptujju je uspel nad vse pričakovanje dobro in je nov dokaz, da si je društvo pridobilo novih tal in simpatij v slovenskem občinstvu. O predmetih, ki so se obravnavali pri jour-fixu samem, posebno o takozvanih „učiteljskih knjižnicah“, še izpregovorimo na drugem mestu. Čast zavednim Ptujčanom, ki so nas posetili v tolikem številu! Hvala vsem onim, ki so se osebno ali z denarnimi doneski potrudili za ta večer! Posebno se zahvaljujemo slavni „Čitalnici“ za prostor, gosp. dr. Jurteli, gosp. nadučitelju Strelcu, ki nam je radevolje priskočil na pomoč s svojim krasnim tenorjem, vsem tov. akademikom, ki niso ostali v zapečku kakor mnogi iz neposredne okolice, posebej pa tov. iur. Babiču, ki se je mnogo trudil za ta tako dobro uspeli večer. Nazdar! Odbor.

— Volitve na Ptujski gori niso po volji „Štajerčevim“ podrepnikom. Kakor pravijo, hoče Nerat iz same jeze, ker ni prišel v odbor, še v tretjič rekurirati. No, blamaža mu tudi v tretjič ne izostane. Ptujski „Štajerc“, ki o vsaki nemškutarski zmagi napiše cele strani, poročal je o Gorskih volitvah samo — šest vrstic. Pa še v teh šestih vrsticah je nesramno lagal. Pravi, da je bilo izvoljenih od 18 odbornikov polovica „Štajerčevih“ nemškutarjev, dočim so bili izvoljeni le štirje. Slovenska zmaga je „Štajercu“ popolnoma zmešala možgane, tako, da niti ne ve, koliko je polovica od osemnajst.

— **Celjsko tele**, katero je neumna „vhtarca“ videla zadnjič pri nekem tukajšnjem narodnem mesarju iz ubite krave skočiti, zlezlo je tudi v budalastega ptujskega „Štajerca“. Ta smradljivi nemškutarski listič pobere seveda vsako neumnost, najsi bode ista še tako gorostasna. Zato pa tudi ni čuda, da diši vsaka „Štajerčeva“ številka po kakšnem neumnem „teletu“ ali po kakšnem nemškutarskem „oslu“.

— **Iz Trbovelj**. V nedeljo, dne 1. oktobra t. l. je bil izvoljen tukajšnji živinozdravnik gosp. Franjo Pirnat v burni seji načelnikom kmetijske podružnice namesto prostovoljno odstopivšega mnogozaslužnega gosp. Antona Gnusa, nadučitelja na Dolu pri Hrastniku. Izredno veseli smo bili zadnjega dopisa v „Domovini“, ki ga je priobčil odbor „Pazniškega in delavskega društva v Trbovljah“. Radi verjamemo, s kakimi težavami in zaprekami se bori novo društvo, toda le v delu je moč, in čile moči društvenikov bodo premagale vse težkoče, katere se jim stavijo na pot plodnosnega dela. Društvo pa naj bode nverjeno, da stoji na njegovi strani vsak pravi nesebični narodnjak, ki ljubi svoj jezik in dom. Težko torej pričakujemo velike slavnosti, katero namerava društvo prirediti v zvezi s sosednimi slovenskimi društvi, kajti Trbovlje bodo zopet lahko pokazale, kaj zamore neustrašena, kreпка volja in vztrajnost.

— **Ptujske novice**. V novo vojašnico se preselita v začetku oktobra dve kompaniji pijonirjev. — Iz ptujskega okraja se poroča, da bo letos dobra trgateg. Da bi le tudi viničarji vino lahko in dobro prodali!

— **Ornig in svak Makso Strašilček**, prijatelja kmetov, nesebična okrajna odbornika. Ko so gospodovali slovenski možje v okrajnem zastopu, je imel ta svoje pisarne v stari kresiji poleg kazenske sodnije. Tu blizu ni imel ne Ornig, ne kateri drugi mestni odbornik krčme, žganjarne, trgovine. Stara kresija je last grščaka Pongraza. Ko je postal Ornig po milosti in praktikah glavarja Underraina načelnik okrajnemu zastopu, svak Makso Strašilček pa njegov namestnik in adjutant, prestavil je pisarne okrajnega zastopa v staro, razklopotano in zapuščeno mestno šolo. Kaj je bil vzrok tej premembi? Tu se slišijo razni govori in odgovori. Nekateri trdijo, da je Ornig spravil okrajni zastop raditega v staro šolo, ker ima sam prav blizu te svojo prodajo peciva, moke, soli, otrobov itd., svojo krčmo, — preje Panša — ker ima svak Blanke blizu stare šole svojo trgovino, ker ima M. Strašil, svak ali taš g. Orniga blizu gostilno — Bierquelle — in veliko šnopsarijo ali žganjetoč. V pisarno okrajnega zastopa prihaja mnogo ljudi vsaki dan. Zakaj bi ti zahajali v druge krčme, v druge šnopsarije, v druge štacune? Pod načelnikom Zelenikom se je licitiral prodec v okrajni pisarni. Letos sta Ornig in svak Strašil licitacijo napravila tudi v Strašilovi krčmi „Bierquelle“ poleg pošte. Morebiti še doživimo, da bode okrajna pisarna v Ornigovi prodajalni ali krčmi, ali v Blankejevi novi trafiki! Ali niso ti ptujski „naprednjaki“ toli hvalisani kmetijski prijatelji, botri in očetje „Štajerca“ to, kar ljudstvo imenuje „prave pvaveate koristolovce?“ In kdo zapeljuje naše ljudstvo k pijančevanju?

— **Pozor!** C. in kr. vojaška oskrbovalnica v Mariboru bode nakupovala pod roko od 2. vinotoka do konca decembra, in sicer izključno od poljedelcev: 600 centov pšenice, 1600 centov žita in 300 centov ovs, 1300 centov sena, 200 centov stelne slame in 100 centov slame za postelje. Opozarjajo se na to interese s pripomnjo, da se popolna obvestila v tem oziru lahko dobe pri vsakem županstvu in da daje pojasnila tudi C. in kr. vojaška oskrbovalnica (Verpflegsmagazin) v Mariboru (Eisenstrasse 16) vsak delavni dan v radnih urah od 8. ure zjutraj do poldneva.

— **Pri nadomestni volitvi** v štajerski deželni zbor mesto odstopivšega Primerja je bil dne 30. listopada t. l. s 457 od 462 oddanih glasov izvoljen vsenemški kričać Wastian. Slovenci niso posegli v volilni boj.

— **O kavi**. Ponovljena podražitev kave, o kateri je razpravljalo tudi časopisje, je bila povod, da so se naše gospodinje precej bale podražitve vsakdanje kavine pijače. Prej bi bila ta bojazen upravičena, toda odkar je uvedena Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, nima nobenega vzroka več. Po posebnem načinu, kakor se izdeluje Kathreinerjeva sladna kava, ima ta tolikanj izražen okus zrnate kave, da se utegne obilo rabiti kot primes in da je tako moči, kakor se komu ljubi, uravnavati vsakdanji izdatek za zajtrk in južino. Zrnata kava, ki draži živce, pa se tudi lahko pogreša docela, zakaj zdrava Kathreinerjeva kava, vkuhana nekoliko močnejše, tekne izborna sama zase. Zlasti gospodinje, ki jim je do zdravstvene blaginje svoje družine, rajše pripravljajo Kathreinerjevo Kneippovo kavo čisto. Seveda je treba pri nakupovanju največje pozornosti, ker je edino Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi dana taka važna prednost, da ima okus zrnate kave. Vedno zopet poizkušajo občinstvo vabiti z vsakovrstnimi ničvrednimi „dodatki“ za manj vredne posnemke, pa tudi kar oprazeno rž ali oprazen ječmen celo ob isti ceni priporočati za kavino primes. Seveda potem okus ne ugaja in s

tem se gospodinja zapelje, da dobi predsodek tudi zoper dobro sladno kavo. Zategadelj se v svoj prid ne bojte malega truda, da pri nakupovanju izrečno povdarjate ime Kathreiner in natančno ogledate vsak zavoj, ali je tudi res na njem varnostna znamka „župnik Kneipp“ in ime „Kathreiner“.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** vsem svojim podružnicam in častitim somišljenikom. Prva slovenska domača pivovarna „G. Auerjevi dediči v Ljubljani“ je sklenila z našo družbo pogodbo, glasom katere se je zavezala, da bode od vsakega zvarjenega hektolitra piva gotov prispevek plačevala naši družbi. Že danes je naši družbi zagotovljen lep stalen dobiček iz prodaje tega piva, ki se bode varilo le naši družbi na korist. Leta prispevek se bode pa lahko podvojil in potrojil, ako bode vse naše podružnice, vsa slavna narodna društva, vse naše častite somišljenice, vsi naši cenjeni podporniki storili tudi tu svojo narodno dolžnost.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je morala za prvi razred svoje šole v Trstu napraviti vsoprednico. V eni sobi je bilo 114 deklic. Napolnjeni zavodi „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Trstu, veliko število slovenskih otrok, ki so ostali še izven teh zavodov, so pač najjasnejši dokaz, da bi bila sveta dolžnost vlade, dati tržaškim Slovencem slovensko šolo!

— **Razpis službe slovenske vrtnarice**. Na otroškem vrtcu „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ v Pevmi pri Gorici se razpisuje služba otroške vrtnarice. Prejemki so: Plača letnih 600 K in prosto stanovanje. Brezkolekovane prošnje naj se pošljejo najdalje do 15. oktobra 1905 pod naslovom „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Službo bo nastopiti z dnem 1. novembra 1905. Prošnje, ki so bile že doposlane vodstvu za to mesto, so se pridržale. One kompetentije, ki so se jim vrnila prošnje za vrtnarično službo na Savi, naj nam naznanijo v navadnem pismu brez prilog, če žele priti v poštev tudi na Pevmo. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 29. septembra 1905.

— **Slovenske „Sokolske Zveze“** ustanovni občni zbor se je vršil v nedeljo, dne 1. oktobra v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Upamo, da se je s tem storil korak, ki bo za nadaljni razvoj slovenskega sokolstva največjega pomena.

— **Požar v Ratečah**. V Ratečah pri Kranjski Gori je pričelo goreti dne 29. m. m. ponoči na hlevu posestnika Andreja Žerjava. Na hlevu je bilo 500 meterskih stotov sena. Zažgali so po neprevidnosti domačini. Skupno je pogorelo okoli 100 poslopij. 70 družin je brez strehe. Škode je 300.000 kron, a zavarovalnina ne pokrije niti polovice te škode.

— **Kakor smo poročali** so preprečili učitelji in učiteljice, izvoljeni kot delegatje kranjskega učiteljskega učiteljskega deželno konferenco dne 4. listopada in so tako jasno pokazali vladi, da niso voljni še dalje prenašati njene brezobzirnosti napram njih upravičenim zahtevam po izboljšanju njih žalostnega položaja. Sedaj pa poročajo, da je vlada uvedla proti vsem delegatom disciplinarno preiskavo. Tako se postopa z zastopniki onega stanu, ki je za dobrobit vsakega naroda največjega pomena. Gotovo je, da doseže vlada ravno nasprotno, nego je nameravala!

— **Državnozbornske volitve na Koroškem** namestu umrlega poslanca Tschareta za volilne okraje Celovec, Trg, Velikovec vršile se bodo dne 10. oktobra t. l. Agitacija je že v polnem tiru. Nemci in nemškutarji postavili so za to mesto nemškega graščaka Friderika Seifriz na Miklavčevem. Kakšne vrste mož je ta Seifriz, kaže najboljša dejstva, da ga priporočata tudi nemškutarski ptujski „Štajerc“. Gliha vkup štrih! Slovenski kandidat je vrli naš Grafenauer, za katerega glasovati je dolžnost vsakega koroškega Slovenca. Ako storijo vsi slovenski volilci svojo dolžnost, je zmaga naša!

— **Važna iznajdba**. Že dolgo so se delali poskusi, kako bi bilo mogoče nele brzojaviti v daljavo besede in črke, ampak potem elektrike tudi prenesti razne rokopise, načrte in slike. Sedaj je angleški inženir H. C. Braun ponudil angleškemu ministrstvu za pošto in brzojav na pregled in poskus nekaj stroj, s pomočjo katerega je mogoče poslati popolnoma originalne podpise in sploh rokopise v daljavo. Pravijo, da s pomočjo tega aparata lahko v pol ure pošljejo fotografijo kakega zločinca najmanj 300 policijskim uradom. Aparat se nazivlje „elektrograf“ in je tako enostaven, da tudi dete lahko z njim dela. Zvezati ga je mogoče tudi s telefonom in brzojavom. Velike važnosti je za trgovino, ker se podpisi lahko dobe po njem kakor originalni, ki imajo veljavo za razna izplačila in naročila.

— **Petrolej se podraži**. Ker so se v Nemčiji zvišale cene petroleja, hočejo se tudi pri nas izdelovalci zediniti, da ga podraže. Nekatere rafinerije so že zvišale ceno za 6 odstotkov. Ker morajo imeti izgovor, pravijo, da bo šel petrolej na Rusko, ker se ga tam radi punta manj pridobi. Podraženje zadene posebno ubožnejše sloje, ki že tako komaj žive.

— **Dva ljudska shoda**. V nedeljo, dne 1. vinotoka, so priredili Nemci v Brnu veliko manifestacijo za novo nemško univerzo ter obenem demonstracijo proti češki univerzi v Brnu. Shod je bil obiskan prav mnogoštevilno, ne toliko iz Brna, kakor iz drugih nemških krajev. Navzočih je bilo 36 državnih poslancev. Značilno je, da sta tudi dr. Kathrein, vodja nemške konservativne stranke ter dr. Luéger, vodja krščanskih socialcev, poslala v imenu svojih strank izjave proti ustanovitvi češkega vseučilišča v Brnu. Z ozirom na to nemško demonstracijo pač Čehi niso mogli držati križem rok in priredili so v „Besednem domu“ manifestacijo za češko vseučilišče v Brnu. Shod se je znamenito obnesel. Govorili so Klofač, Hruby, Heimrich, Skala, Žitnik in drugi. Po shodu je nad 20.000 Čehov demonstriralo po ulicah. Z balkona sta govorila Stransky in Sternberg. Na več krajih je prišlo do krvavih rabuk. Nad 170 oseb je bilo ranjenih. Demonstracije so se nadaljevale še večer, v ponedeljek. Več čeških poslancev je poslalo ministrskemu predsedniku brzojavno pritožbo radi živinskega nastopanja bruske policije proti češkemu prebivalstvu. Okna na čeških šolah so razbijali Nemci, ne da bi bila preprečila to policija. — V včerajšnji seji državne zbornice je vložil od nemške strani poslanec Gross vprašanje na ministra notranjih zadev radi brnskih izgrediv, ker so baje Čehi napadli nek vlak, ki je vozil nemške goste. — Posl. Stransky je pa vložil v imenu Čehov interpelacijo, v kateri očita brnski policiji živinska dejanja napram Čehom in zahteva nje podržavljenje.

Društveno gibanje.

— **Vabilo na „Vinsko trgateg“**, ki jo priredi „Slov. delavsko podporno društvo v Celju“ v nedeljo, dne 8. oktobra 1905 v prostorih „Skalne kleti“ pri Celju. Na sporedu je godba, ples, petje in razne zabave. Svira celjska narodna godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 40 v. K obilni udeležbi vabi odbor.

Politični pregled.

— **Državnemu zboru** je usojena samo še kratka doba delovanja. S cesarskim patentom se sklicujejo deželni zbori na 10. t. m., in tako je skoro gotovo, da bode zadnja državnozborna seja dne 7. t. m. V zadnjih sejah so bile debate o ministrski izjavi na dnevnem redu. Zanimiva je bila izjava poslanca Demela, pristaša nemške „napredne“ stranke, da je dvojezičnost srednjih šol najboljša rešitev jezikovnega vprašanja. Ni se dolgo tega, kar je dokazoval Lecher nemški napredni stranki, da ni napredna, — in že je dobila od drugega svojega pristaša zopet zausnico, ker ta stranka je bila, ki je za časa svoje absolutne nadvlade pokopala postavno zajamčeno dvojezičnost. Tudi ministrski predsednik je posegel v debato in se je bavil skoro izključno z ogrskim vprašanjem. Povdarjal je, da se na podlagi in v mejah obstoječih zakonov vsak del lahko giblje prosto, da se obstoječe razmere, ki pa so tekom časa zastarele in ne morejo več zadovoljevati, lahko revidirajo po obojestranskih zastopnikih. Državnopravno je zavzel Gantsch popolnoma pravilno stališče, in je zadovoljil, kakor se kaže, s svojim govorom celo Madjare.

— **Rusija**. Shod zemstev v Moskvi je priznal vsem narodom v Rusiji pravico, da sami odločujejo v verskih zadevah, da imajo popolno svobodo govora svojega jezika in narečij v javnem življenju, kakor tudi na shodih in po društvih. Shod je odobril soglasno resolucijo, ki zahteva, naj se izloči Poljsko carstvo, ko uvedejo v Rusiji demokratično ljudsko zastopstvo. Poljsko carstvo naj bi dobilo posebni deželni zbor, v katerega bi volili po načelih splošne, enake in tajne volilne pravice. Obvarovati se pa mora državna enota in urediti se morajo tudi poljske meje. Ruščina mora ostati jezik osrednjih ustanov, armade in mornarice.

— **In pri nas!** Društvo čeških trgovcev je sklenilo poslati vsem češkim trgovcem okrožnico, v kateri jih pozivlje, da od začetka l. 1906 dopisujejo z vsemi tvrdkami avstrijsko-ogrske države, osobito pa z dunajskimi, v češkem jeziku. To gibanje hoče razširiti omenjeno društvo tudi na Moravsko in Slezko. In naši trgovci? Najdemo slovenske trgovce, ki celo medsebojno občujejo in dopisujejo v nemškem jeziku! A priti mora tudi pri nas do iste zavednosti in odločnosti. Slovenski trgovci, zgledujte se!

— **Glede madjarskih zamotanih razmer** si še vedno nismo in si ne bomo še menda tako kmalu na jasnem. Odločitev še ne pride tako hitro. Sedaj se iščejo samo pota, da ne zaostane državni voz v močvirju, v koje je zašel, popolnoma. Obče mnenje je, da prevzame ministrsko predsedstvo zopet baron Fejervary. S koalicio se točasno najbrž ne bodo vršila nikaka pogajanja, ampak se bo čakalo, da se pozabi nekoliko utis, ki ga je napravil sprejem koalicijskih poslancev pri cesarju v madjarskem narodu. Skoro gotovo je tudi, da niti na Dunaju niti v Budimpešti ne mislijo na razpustitev ogrskega državnega zbora in na razpis novih volitev.

Išče se

(502) 2-1

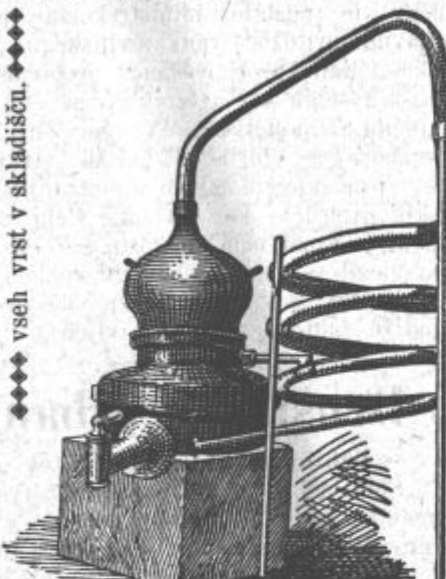
praktikant za komptoar

kateri je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen in je kako trgovinsko šolo z dobrim uspehom obiskal — za tovarno na deželi pod dobrimi pogoji. Lastnoročno pisane ponudbe pod šifro „M. P.“ na upravnishvo „Domovine“.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetriij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kaker za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.
(238) 50-42

(490) 3-3

Gostilnica
v celjskem
NARODNEM DOMU

se odda
s 15. decembrom t. l.
Ponudbe sprejema posojilnica
v Celju do 15. oktobra.

VABILO

na

IZREDNI OBČNI ZBOR

„Delniške družbe združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani“

ki se bode vršil

(305) 1

dne 15. oktobra 1900 ob 10. dopoldne

v salonu hotela „ILIRIJA“ v Kolodvorskih ulicah št. 22 v LJUBLJANI.

PREDMET:

Predlog g. predsednika o preuredbi obrata v žalski in laški pivovarni.*

* V zmislu § 18. pravil mora vsak delničar, ki hoče izvrševati pravico glasovanja na občnem zboru, najpozneje šest dni pred občnim zborom, t. j. do 8. oktobra t. l. položiti svoje delnice pri „Ljubljanski kreditni banki“ v Ljubljani, pri „Posojilnici v Celju“ ali pa pri „Savinjski posojilnici v Žalcu“ proti legitimaciji, ki se glasi na položnikovo ime.

Zvezna tiskarna

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spavedne listke, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadružne knjižice, poročna naznanila, napise za slavoloke itd.; sploh izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. — Veleč. duhovščini, slavnemu učitelstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznane trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdeljujejo hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim ali črnim tiskom po nizki ceni. Vzorce vedno na razpolago. — Postrežba točna. — Za mnogo- brojna naročila se priporoča —

Zvezna knjigoveznica.

Original SINGER Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Singerjevi šivalni stroji
za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica št. 8. (152) — 33

Viktor Bevc

slikarski in pleskarski mojster
CELJE, Savinska ulica št. 4
(v hiši Celjske posojilnice)

prevzamem vsa cerkvena, sobna, dekoracijska, črkoslikarska, pohištvna in druga v mojo stroko spadajoča dela; izvršujem oljnate slike na platno, božje grobove itd. — Ker sem prevzel po g. F. Sikošek vso njegovo zalogo ter isto popolnil in prenovil ter založil z modernimi predmeti, zagotavljam p. n. občinstvo, da bodem izvrševal vsa dela po konkurenčnih cenah, točno in solidno po najnovejših vzorcih.

(495) 3-3